

Abstrakt

Zobrazení země jako ženské postavy je podstatou tropu feminizované země. Tento trop má kořeny v obrazu suverenity, který se v irské literární tradici objevil již ve středověku a úzce souvisí s posvátnou hodností krále. Od té doby byl tento trop upravován a přizpůsobován, a lze ho nalézt v mnoha různých formách. V propagandistickém traktu dynastie Uí Néill „Echtra mac nEchach Muigmedóin“ se nachází v podobě staré čarodějnice, která se promění v krásnou ženu, v básni Aodhagána Ó Rathaila „Gile na Gile“ se básníkovi žena zjevuje jako vize a v „Mise Éire“ od Patricka Pearse na sebe trop bere podobu smutné naříkající matky, kterou opustily její děti. Tato práce se zaměřuje na trop zobrazení země jako ženy v nedávné irské poezii.

Jako první se práce zabývá historickým vývojem tropu, ukazuje jeho různé modifikace a zkoumá, jakým způsobem tyto modifikace reflektují politické změny. Druhá část této práce se zaměřuje na sbírku poezie *North* (1975) od Seamuse Heaneyho, která se dočkala četné pozornosti kritiků zejména díky reflexi konfliktu v Severním Irsku. Dále se práce zabývá analýzou básní obsahujících trop zobrazení země jako ženy, a tím osvětluje vztah mezi Heaneyho poezií, politikou a historií Irska. Cílem této práce je nabídnout nový pohled na Heaneyho básně tím, že prozkoumává vztahy mezi formou tropu ve starších textech a sbírkou *North* a zejména pozoruje Heaneyho vlastní inovace a modifikace tropu. Heaneyho složité metafory jsou analyzovány ve třech oddílech: básně „Antaeus“, „Hercules and Antaeus“ a „Bone Dreams“ jsou zkoumány v první podkapitole, poté následuje série básní věnovaných tělům z bažin – „Come to the Bower“, „Bog Queen“, „Punishment“ a „Kinship“ – které ukazují Heaneyho charakteristické zpracování tropu. Jako poslední je představena skupina básní zabývajících se především tradičním zobrazením Irska jako zruinované panny, která se stala obětí Anglie coby násilníka – jedná se o básně „Ocean’s Love to Ireland“, „Aisling“, „Act of Union“ a „The Betrothal of Cavehill“.

Třetí část práce se dotýká feministické kritiky Heaneyho básní, jelikož na užití tropu zobrazení země jako ženy v irské literatuře se zaměřuje mnoho kritiků a kritiček, včetně Eavan Boland, Patricia Coughlan, či Edny Longley. Diskuze o feministické kritice je doprovázena přehledem různých způsobů jakým je trop zobrazen v básních Nualy Ní Dhomhnaill, Bidy Jenkinson, a Eavan Boland.